

eks.), modroslovnih 46 (62.960 eks.), matematičnih 45 (32.150 eks.), o računovodstvu 43 (37.417 eks.), političnih in socijalnih 33 (31.070 eks.), raznih brošur pa 142 (144.035 eks.). Med slovarje in iskalnike je všteti 155 ruskih koledarjev (1.537.649 eks.), neruskih koledarjev je pa izšlo 205 (1.323.640 eks.). — Zanimiva je tudi statistika, koliko spisov je prišlo na svetlo po raznih mestih. V Peterburgu je izšlo 2484 spisov, v Moskvi 1547, v Varšavi 912, v Odesi 274, v Rigi 264, v Kazani 228, v Kijevu 216, v Tiflisu 207, v Vilni 174, v Derptu (Dorpat) 173, v Harkovem 164, v Revalu 97, v Mitavi 90 itd. — Perijodičnih spisov je bilo 667 in sicer 493 ruskih, 76 poljskih, 49 nemških, 13 estniških, 8 lotiških, 7 francoskih itd. — V Peterburgu izhaja 193 časnikov, v Varšavi 75, v Moskvi 70, v Rigi 23, v Kijevu 20 itd. — Po vsi evropski in azijski Rusiji spada po jeden dnevnik na 484.590 duš; po posameznih mestih pa v Revalu jeden dnevnik na 8550 duš, v Rigi na 13.490, v Tiflisu na 14.860, v Peterburgu na 28.970, v Moskvi na 75.350 duš. — Vse to nam kaže, kako lepo napreduje slovstvo rusko in, da, hvala Bogu, Rusi še nimajo primeroma toliko časnikov kakor — Slovenci. Da jim to nikakor ni v škodo, kaže jasno napredek njih nečasnikarskega slovstva.

**Razne književne novice.** Grofa Lva Tolstojega roman „Kosaki“ je ponemčil z dovoljenjem pisateljev L. A. Hauff. Založil jih je Janke v Berlinu. Spis sicer ni roman v navadnem pomenu besede, komaj je novela. Vender pa slika pisatelj svojega junaka Olenina prav po narodi. Oleninu se gnusi sedanje društveno življenje. Zato se umakne v Kavkaz. Krasna naroda ga navdušuje; ker pa junak svojega svetožalja ni pustil na planjavah ruskih, ampak je je prinesel s seboj tudi na gore, zato ga navadno prosto ljudstvo, med katerim si išče tolažbe, ne umeje in tudi krasna kosačka deva, v katero se zaljubi Olenin, ne. Torej osedla konja in jaše dalje po svetu — Vender hvali to delo tudi nemška kritika. —

Istea ruskega pisatelja spis „o življenji“ ponemčil je S. Behr na Lipskem. Duncker in Humblot. —

Silvester Golgockij, pisatelj „filosofičnega slovarja“, profesor Sv. Vladimirskega vseučilišča Kijevskega je umrl dne 11. jul t. l. Poročil se je l. 1813. v Kamenecu-Podolskem. Spisal je mnogo, slovel je kot pedagog in učenjak. —

Mara Cop Marlet je izdala v Budapešti knjigo: „Südslavische Frauen auf Höhen und Tiefen der Balkanländer“. Uvod je napisal Jos. baron Helfert. Prof. Jurij Vastagh je dodal šest slik. Tisek in slike so krasne. Med slikami pa nahajamo tudi „ciganko“, ki gotovo ne spada med slovanske ženske. Vse kar piše pisateljica, povedano je že bolje, tudi v nemščini. Med drugimi podatki o starožitnosti slovanski pravi tudi, da so se ločili stari Slovani okoli leta 1500. Grešila je torej za tisoč let. Knjiga se sodi torej sama.

Pri S. Fischerji v Berlinu je prišla na svetlo nemška prestava dveh pripovedij poljske pisateljice E. Orzesko: „Simson junak“ in „solnčni žarek“.

12. zvezek časopisa: »Deutsche allgemeine Criminalzeitung« prinaša prevode iz češčine: »Die schwarzen Kürassiere« Beneša Třebizskega, »Der Binhof«, »Das Duell«, »Miltiades Psuros« Svatopluka Čecha, »Ein verirrtes Liebeslied« L. Stroupežnickega, »Die Mutter«, Jiraseka, »Schlechte Menschen« J. Liera in balado Jar. Verchlickega »Des Zigeuners Geige«.

Nikolaja Aleksejeviča Nekrasovega dela je ponemčil H. J. Köcher. Na svetlo so prišla pod naslovom: Nicolai Alexejewitsch Nekrassows sämtliche Werke. I. in II. zv. v Lipskem pri W. Friedrichu. Prestava je metrična in dobra, škoda le, da je pisal prevoditelj uvode ne da bi nam bil naslikal literaren životopis pesnikov, a dela pesnikova sama že kažejo, kakó plitvo sodijo oni, ki ga mečejo med nihiliste.

Grofa Lva Tolstojega »Polikuško« ponemčila je iz ruskega Ida Brendel. Založil jo je D. Brünsow v Neubrandenburgu. Pesnik nam kaže tu, koliko srca ima tudi še prosto revno ljudstvo.

### „Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: Fr. Levec i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: Fr. Levec. Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.

Češkem, dovršil gimnazijo v Pisku in potem studiral filozofsko fakulteto v Pragi. Leta 1864. je bil imenovan za asistenta pri knjižnici Češkega muzeja, leta 1869. pa za arhivarja temu zavodu. Leta 1871. mu je bila podeljena stolica zgodovine in književnosti slovanske na vseučilišču v Varšavi. V letih 1861.—1871. je bil sourednik Kobrovega naučnega slovnika in pisal v njem mnogo člankov o politični in književni zgodovini národa poljskega in ruskega. Preselivši se v Varšavo, proučeval je kar najpridneje zgodovino obeh teh národov in v poslednjih letih izdaljal v ruskem jeziku veliko delo »Slavjane«, katerega so doslej izšle tri knjige. V njem je hotel pokazati bistveni značaj slovanskega duhá in zgodovino slovanske ideje, kakor se kaže v književnosti národov slovanskih. Dela žal ni zvršil, vendar pa so na srečo našli popoln rokopis četrte knjige, katero skoro izdadó njega varšavski tovariši. Perwolf je bil iskren Slovan, ki pa je znanstveno kritiko družil s pravim rodoljubjem. Njega smrt je velika izguba za všo znanost slovansko.

Dné 4. prosinca je umrl v Gorici znani pisatelj nemških veselih iger *Julius Rosen*, porojen Čeh. Njega pravo ime je bilo Nikolaj Duffek. Porodil se je dné 3. listopada 1833. leta v Pragi, bil do leta 1866. v državni službi, pozneje pa je bil dramaturg Karlovega gledališča na Dunaji. Izmed njegovih iger so nekatere preložene tudi na slovenski jezik.

V Pragi je umrl dné 11. prosinca arhitekt *Frančišek Schmoranz*, ravnatelj državne umetno-obrtné šole praške. Schmoranz je bil jeden najboljših arhitektov avstrijskih, sóseben odličen poznavalec orijentnih zlogov. Delj časa je bival v Siriji, Palestini in Egiptu, bil celó dvorni arhitekt egiptovskega khediva in zvršil po njega naročilu mnogo lepih staveb. Na dunajski razstavi leta 1873. je zgradil egiptovski paviljon; mimo tega je imenovati škofjsko palačo v Zadru in v egiptovskem zlogu zgrajeno kopelj v Krapini. Pri konkurzu za zgradbo novega Češkega muzeja je dobil drugo darilo. Leta 1885. je bil imenovan za ravnatelja umetno-obrtni šoli v Pragi in se je mnogo trudil, da se je ta zavod povzdignil do denašnje višine.

**Nova češka opera.** V minulem meseci se je predstavljala v češkem národnem gledališču nova komična opera v treh dejanjih »*Viola*«, katero so po Shakespeareji spisali Adler, Schubert in Novohradský, uglasbil pa *Karl Weis*. Opera je popolnoma uspela, in kritika neobično hvali nadarjenost mladega skladatelja.

**Bolgarski almanah** se bode imenovalo novo zanimljivo delo, ki bode letos izhajalo v Sredci. To bode nekakšna enciklopedija; prvi zvezek bode obsezel 70 do 80 pól. Izdajatelji so P. A. Petrov, T. K. Ljubinov, Sv. Ivović in Kozma Georgiev.

„**Slavjanskaja Muza**“. Kakor čitamo v »*Vienci*«, izšla je s tem naslovom v Peterburgu zbirka ruskih prevodov iz raznih pesnikov slovanskih. Vánjo so vzprejete tudi pesmi slovenske, in sicer jedna Prešérnova in šest Gregorčičevih. Na konci ima knjiga kratke životopisne črtice o vsakem pesniku in pisatelji, čegar pesmi ali spise obseza. Prejeli je nismo, torej tudi ne moremo natančneje poročati o nji.

**Grof Lev Tolstoj** je izrekel, da smé vsakdo prevajati njegova dela, ne da bi mu bilo treba plačevati kaj nagrade. Takisto prepušča vse óno, kar bi odslej spisal in izdal. Povod tej izjavi Tolstega je to, da se mnogi pisatelji obračajo do njega z vprašanji, ali smejo ta ali óni njegov proizvod prevésti in izdati v tujem jeziku.

**Listnica.** F. Č.—č. (»Pozimi«):

»Li vidite, kakó se vsiplje  
Iz neba doli beli sneg?«